

gens Fremme, saa at jeg troer, at der nu foreligger et godt Forarbejde. Men jeg troer tillige, at det, hvorledes den end fremkommer, vil være meget uheldig, dersom man istedetfor at tage det hele Valgsystem saaledes, som det er givet for Kommunerne, vil med Hensyn til Amtsraadene — og det vil gjentage sig, hvis man kommer til den meget udførlige kommunale Lov for Kjøbstæder og Landsfogne — røre op i Valgsprøgsmaalet og derover glemme alt det, som er det egentlige reale Indhold.

H. Sage: Det har glædet mig at høre den Naade, hvorpaa den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) har bestridt mit Forslag. Saavel han som den ærede Ordfører have behandlet denne Sag med en saadan Ro, et saadant Naadehold, saaledes stræbt at komme de modsatte Anstuelser imøde for at tilvejebringe et endeligt Resultat, at jeg ikke kan nægte, jeg i høi Grad personlig maa beklage, at jeg i et saa vigtigt Punkt, som det med Hensyn til Valgene til Amtsraadene, maa være af en anden Mening end de ærede Medlemmer. Jeg maa imidlertid tillade mig at bemærke, at der i den ærede Rigsdagsmands Foredrag var en Udtalelse, som i høi Grad overraskede mig; jeg vilde først ikke troe at have hørt rigtig, hvad han udtalte, og jeg maatte strax, da hans Udtalelse fremkom, see Forslaget, saaledes som det var vedtaget ved anden Behandling. Udtalelsen tydede nemlig paa, at han virkelig antog, at der var vedtaget noget heelt Andet, end der i Virkeligheden er vedtaget. Han siger nemlig, at Valgene til Amtsraadene skulle efter Loven, som den er vedtagen ved anden Behandling, i hvilken Henseende den ikke er foreslaaet forandret, for den ene Deels Vedkommende, paa Landet stee gennem Sogneforstanderne; men dette er ikke Tilfældet. Naar man vil see paa § 2, saaledes som den er vedtagen ved anden Behandling, saa vil man finde, at „Amtsraadsmedlemmerne vælges af Valgmænd, som dertil besikkes ved Valg, i Landdistrikterne af de Vælgere, der udnævne den mindre Halvdeel af Sogneforstanderskabets Medlemmer, og i Kjøbstæderne af de Vælgere, der udnævne den større Halvdeel af Borgerrepræsentationens Medlemmer“. Der er

ikke i selve Loven nogensteds Bestemmelse, der forandrer dette eller gjør Undtagelse derfra. Derefter komme Bestemmelserne om Valgbarheden. Det er altsaa i Virkeligheden fuldkommen rigtigt, at det er i den store Mængde af Skattehæders Haand, man lægger det at bestemme alle Pladserne i Amtsraadet. Det skulde glæde mig overordentligt, om den nævnte Udtalelse af den ærede Rigsdagsmand maatte tyde paa, at han paa et senere Sagens Trin var istand til mere at imødekomme de Anstuelser, jeg har tilladt mig at forfægte. Saaledes som Loven nu staaer med Valgretten igjennem Valgmænd for Alle, der skatte, og en indskrænket Valgbarhed for endeel af Amtsraadets Medlemmer, saa holder det, som jeg udtalte, fuldkommen Stik. Det vil jo stille sig forskjelligt i de forskjellige Dele af Landet, men jeg tør nok sige, at i en stor Deel af Landet vil det være dem, der have en Tønde Hartkorn og derunder, der ville danne Fleertallet af Vælgere, medens Alle, der have over en Tønde Hartkorn, nemlig Gaardmænd, Gaardeiere og større Landeieendomsbesiddere, ikke ville kunne sætte Valg igjennem mod de lavere Beskattede. I denne Henseende vil jeg tillade mig at bemærke, at vor hele Beskatning, saaledes som man med Nætte her i Folkethinget har søgt at gjøre gjældende, gaaer i den Retning, at Indkomstskatten skulde spille en større Rolle; i det Stykke er jeg aldeles enig med den ærede Medlem og flere andre ærede Medlemmer, som have troet, at denne Beskatningsform var bedre end de, vi hidtil have havt; men naar man vil erindre, at i Kjøbenhavn har man undtaget Alle, der havde under 400 Rd. i Indtægt, og man ganske vist i Samklang dermed paa Landet maatte undtage Mange, f. Ex. Alle, der havde en Indtægt under 200 Rd., saa vil man see, at en stor Mængde af de Vælgere, der skulle besætte Amtsraadspladserne gennem Valgmænd, aldeles ikke ville komme til at betale Indkomstskat, og Uretten vil derved blive endnu stærkere, forbi det vilde blive en forholdsmæssig endnu mindre Stat end for Tiden, der blev ydet af dem, der kunde besætte alle Pladser. Det er ganske vist, at der, som Loven nu lyder, er et overordentlig stærkt Spring fra den ene Klasse til den anden, fra